

Resolució 172/2022, de 3 de març

Número d'expedient de la Reclamació: 9/2022

Administració reclamada: Ajuntament de Sant Fost de Campsentelles

Informació reclamada: Estat de tres borses de treball.

Sentit de la resolució: Estimació

Resum: El nom de les persones inscrites a la borsa de treball, tot i no ser una dada personal íntima o que afecti el dret a l'honor prohibida per l'article 164.3 TRLMRLC, no sembla rellevant ni necessària per a la finalitat de l'accés, que a manca de major concreció per la reclamant, s'entén que deu ser poder realitzar el control de què se segueix, en la contractació, l'ordre de prelatió de la borsa, i per a aquesta finalitat, la identitat de les persones inscrites és una dada personal que resulta innecessària i desproporcionada, vist que el control no perd eficàcia si es realitza amb dades dissociades del nom (per exemple, quadre dígit del seu DNI, o el número o codi d'inscripció a la borsa, si en té); això no obstant, per tal de permetre el control del seguiment de la prelatió de la borsa en les contractacions, caldrà indicar respecte de les persones contractades el codi o els quadre dígit del DNI que permetin identificar-la i situar-la dins la borsa de treball. Aquesta limitació resulta adequada al principi de minimització en la cessió de dades personals establert a l'article 5.1.c del Reglament Europeu de Protecció de dades Personals (Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de les seves dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE), d'acord amb el qual s'ha d'evitar la cessió de dades personals que no siguin adequades, pertinents i limitades al que és necessari en relació amb les finalitats per a les quals es tracten.

Paraules clau: Ajuntament. Electe local. Personal. Borses de treball. Reclamació contra silenci. Manca de col·laboració de l'Administració. Dades personals. Principi de minimització.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 2 de gener de 2022 entra a la GAIP la Reclamació 9/2022, presentada per un electe local contra l'Ajuntament de Sant Fost de Campsentelles, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 26 de novembre de 2021 l'electe reclamant presenta una instància en la qual exposa "que durant el govern presidit per Esquerra Junts per Sant Fost es van constituir 3

Borses de Treball: Agent de Policia Local, Conserge i Brigada Municipal” i sol·licita “detall de l'estat de cadascuna de les Borses de Treball”.

3. La Reclamació presentada el 2 de gener de 2022 indica que s'haurien realitzat diverses contractacions i que l'Ajuntament no hauria respost a la seva petició de conèixer l'estat de les tres borses de treball.
4. El 7 de gener de 2022 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
5. El 7 de gener de 2022 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Sant Fost de Campsentelles i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 4 de febrer de 2022 la GAIP requereix a l'Ajuntament de Sant Fost de Campsentelles que li faci arribar l'informe jurídic i expedient sol·licitats, alhora que l'adverteix que la manca de tramesa d'aquesta documentació no impedeix que aquesta Comissió continuï amb la tramitació de les reclamacions fins a finalitzar el procediment amb Resolució que serà igualment vinculant per a l'Ajuntament. Vençut a bastament el termini indicat, no consta a la GAIP la recepció de la documentació requerida a l'Ajuntament.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”.

La reclamació es presenta per part d'una persona regidora del mateix Ajuntament. Aquesta condició d'electe local de la persona reclamant no és obstacle per a l'admissió a tràmit

d'aquesta Reclamació, tal i com la GAIP ve assenyalant en nombroses Resolucions -la primera de les quals la que va resoldre la Reclamació 3/2016- i com ha confirmat el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) en la seva sentència 1074/2019, desestimatòria del recurs ordinari 334/2016, que precisament atacava la competència de la GAIP per atendre reclamacions d'electes locals i negava l'admissibilitat de què els electes locals poguessin emprar per a la defensa del seu dret d'accés la via de reclamació prevista a l'LTAIPBG.

El TSJC, en la Sentència 1074/2019, confirma la competència de la GAIP per atendre reclamacions dels electes locals i valida que els electes locals puguin emprar la via de reclamació de l'LTAIPBG, remetent-se als propis arguments i fonaments jurídics exposats per la GAIP en les resolucions recorregudes, que es concreten en què tot i que la normativa de règim local (article 164 del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, TRLMRLC, aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, que cal recordar que és anterior l'LTAIPBG) remet per a la seva garantia a la jurisdicció contenciosa administrativa, el cert és que l'aplicació supletòria de la normativa de transparència expressament establerta a la disposició addicional primera, apartat 2, de l'LTAIPBG permet i legitima la intervenció d'aquesta Comissió en garantia del dret d'accés de les persones regidores, si aquestes voluntàriament opten per demanar la seva empara, sens perjudici del seu dret a obtenir la tutela de la jurisdicció contenciosa administrativa. I, de fet, no tindria cap sentit que es negués aquesta via de reclamació gratuïta i voluntària als electes locals perquè no tindria cap sentit que en l'exercici d'un dret fonamental com és el de l'article 23 CE, tinguessin menors garanties que la resta de ciutadans quan volen accedir a informació pública.

A aquests arguments, la Sentència 1074/2019 afegeix les consideracions següents:

“1a: Les Resolucions GAIP van indicar -amb un sentit comú aclaparador- que aquells que representen la ciutadania a les institucions públiques, no poden gaudir d'un dret d'accés a la documentació pública, d'abast i qualitat inferior que quan aquest mateix dret l'exerciten llurs representats individualment considerats.

La disposició addicional primera, punt 2, de la Llei 19/2014, estableix que l'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim d'accés especial es regularà per llur normativa específica i, amb caràcter supletori, per aquesta Llei. Això vol dir que en l'àmbit local, les previsions que regulen l'accés dels electes a la documentació corporativa (art. 77 de la Llei bàsica de règim local; art. 164 del text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya; i art. 14, 15 i 16 del Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals, aprovat mitjançant RD 2568/1986, de 28 de novembre), s'han de veure completades per les previsions de la Llei 19/2014. Amb molta més raó si tenim present:

-Que la Llei 19/2014 té la condició de norma reguladora dels drets, les obligacions i les garanties essencials en les matèries que regula, que són aplicables amb caràcter general a l'actuació i els funcionament de l'Administració (punt 1 de la Disposició final primera) i

-Que, alhora, les lleis sectorials (les de règim local en serien un cas) s'han d'interpretar d'acord amb el que estableix la Llei 19/2014 i, pel cas d'establir excepcions respecte al règim general, "aquestes han d'ésser explícites i respondre a una causa que les justifiqui" (punt 2 de la disposició final primera).

D'acord amb això, la GAIP admet les reclamacions presentades a l'empara de l'LTAIPBG per una persona electe local, per bé que, de conformitat amb la disposició addicional primera, apartat 2, de l'LTAIPBG, aplicarà el dret material derivat de la legislació de règim local (art. 164 TRLMRLC) en tot allò que s'hi reguli amb caràcter especial (terminis, límits, silenci), i supletòriament l'LTAIPBG, en allò que no hi és previst (procediment general de garantia del dret d'accés per la via de la reclamació davant la GAIP).

L'article 164.1 TRLMRLC disposa que "tots els membres de les corporacions locals tenen dret a obtenir de l'alcalde o alcaldessa o del president o presidenta, o de la comissió de govern, tots els antecedents, les dades o les informacions que són en poder dels serveis de la corporació i són necessaris per al desenvolupament de llur funció", amb l'obligació de respectar-ne la confidencialitat si el fet de publicar-ho pot perjudicar els interessos de l'ens local o de tercers" (article 164.6 TRLMRLC). El règim d'accés dels electes locals abasta, d'una banda, el dret a obtenir la documentació íntegra de tots els assumptes inclosos en l'ordre del dia de les sessions dels òrgans col·legiats, des del mateix moment de la convocatòria, que l'Ajuntament té l'obligació de proporcionar-los sense necessitat de petició prèvia (article 164.4 TRLMRLC); d'altra banda, els electes locals poden sol·licitar qualsevol altra informació de la corporació, i només es podrà desestimar per resolució motivada, dins dels quatre dies següents a formalitzar la sol·licitud, si el coneixement o la difusió de la informació pugui vulnerar el dret constitucional a l'honor, la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge o si es tracta de matèries afectades per la legislació general sobre secrets oficials o per secret sumarial (article 164.3 TRLMRLC).

L'aplicació supletòria de l'LTAIPBG justifica que es tinguin en compte en l'aplicació d'aquests límits els principis i criteris establerts als apartats 2 i 3 del l'article 20 LTAIPBG: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta, de manera que l'article 22 LTAIPBG requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

La reclamació reuneix els requisits establerts als articles 42.1 LTAIPBG i 30, 31, 32 i 33 RGAIP i, per tant, és admissible a tràmit.

2. *Manca de col·laboració de l'Administració*

Els antecedents 5 i 6 posen de manifest que, malgrat haver estat requerit per la GAIP per dues vegades, l'Ajuntament no ha aportat a aquest procediment ni l'expedient de la sol·licitud ni l'informe que reculli el seu posicionament al respecte de la reclamació, incomplint així l'article 33.4 RGAIP, que estableix l'obligació d'aportar-la dins del termini màxim de quinze dies des.

Si bé aquest fet ha de ser qualificat com una manca de col·laboració de l'Ajuntament amb l'efectivitat dels procediments previstos legalment per a la garantia del dret d'accés a la informació pública, no pot impedir la resolució de la Reclamació, especialment si hom té en compte que, com posa de manifest el fonament jurídic següent, no és previsible la concurrència de límits en la informació sol·licitada i que, a més, l'article 33.7 RGAIP preveu expressament que "la manca de tramesa de la informació o la no emissió dels informes sol·licitats per la Comissió no impedeix que aquesta continui la tramitació".

3. *Sobre el dret a la informació sol·licitada*

La sol·licitud d'informació demana "l'estat" de tres borses de treball per a les categories d'agent de la policia local, conserge i brigada municipal, i es motiva en el fet que darrerament s'haurien produït diverses contractacions. A manca d'una major concreció de la informació sol·licitada i de la finalitat, s'entén per "l'estat" de les borses la informació sobre el nombre de persones inscrites, la seva prelatió, la contractació de persones feta a partir de la borsa i les eventuals renúncies.

El nom de les persones inscrites a la borsa de treball, tot i no ser una dada personal íntima o que afecti el dret a l'honor l'accés a la qual hagi de ser limitada per l'article 164.3 TRLMRLC, no sembla rellevant ni necessària per a la finalitat de l'accés, que a manca de major concreció

per la reclamant, s'entén que deu ser poder realitzar el control de què se segueix, en la contractació, l'ordre de prelatió de la borsa, i per a aquesta finalitat, la identitat de les persones inscrites és una dada personal que resulta innecessària i desproporcionada, vist que el control no perd eficàcia si es realitza amb dades dissociades del nom utilitzant un codi alfanumèric (per exemple, quadre díigits del seu DNI, o el número o codi d'inscripció a la borsa, si en té); això no obstant, per tal de permetre el control del seguiment de la prelatió de la borsa en les contractacions, caldrà indicar respecte de les persones contractades el codi o els quadre díigits del DNI que permetin identificar-la i situar-la dins la borsa de treball. Aquesta limitació resulta adequada al principi de minimització en la cessió de dades personals establert a l'article 5.1.c del Reglament Europeu de Protecció de dades Personals (Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de les seves dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE), d'acord amb el qual s'ha d'evitar la cessió de dades personals que no siguin adequades, pertinents i limitades al que és necessari en relació amb les finalitats per a les quals es tracten.

Quant al nom de les persones contractades a partir de la borsa de treball, en haver-se fet públic el seu nomenament, no és necessari des de la perspectiva de la protecció de les dades personals la prèvia dissociació de les dades identificatives, però tanmateix esdevé necessari, per a la finalitat de l'accés que se les identifiqui també amb el codi alfanumèric utilitzat per a la seva identificació en la borsa de treball, per tal de garantir-ne l'adequada traçabilitat s'identifiquin. Si en la contractació d'aquesta persona s'ha produït prèviament la renúncia d'una millor posicionada en la borsa de treball, es farà constar amb indicació del codi alfanumèric.

D'acord amb l'exposat, s'estima la reclamació i es declara el dret de la persona reclamant a obtenir de l'Administració la informació sobre l'estat de les tres borses de treball relatives a les categories d'agent de la policia local, conserge i brigada municipal, informant del nombre de persones inscrites i la seva prelatió, així com de les persones contractades a partir de la borsa de treball i les renúncies que s'hagin produït, identificant-les amb un codi alfanumèric o fracció del DNI només associat al seu nom i cognoms en el cas que hagin estat contractades, o a informar de la inexistència de les borses de treball o de la contractació a partir d'elles, si escau.

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les

efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 3 de març de 2022, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 9/2022 i declarar el dret de la persona reclamant a obtenir de l'Administració la informació sobre l'estat de les tres borses de treball relatives a les categories d'agent de la policia local, conserge i brigada municipal, informant del nombre de persones inscrites i la seva prelatió, així com de les persones contractades a partir de la borsa de treball i les renúncies que s'hagin produït, identificant-les amb un codi alfanumèric o fracció del DNI només associat al seu nom i cognoms en el cas que hagin estat contractades, o a informar de la inexistència de les borses de treball o de la contractació a partir d'elles, si escau.
2. Requerir a l'Ajuntament de sant Fost de Campsentelles que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de deu dies i que, en aquest mateix termini, informi a la GAIP de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.

3. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
4. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 9/2022 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.